

El problema del paro forzoso De la resta d'Espanya

El problema del paro forzoso es uno de los problemas de más difícil solución.

En alguna ocasión nos habíamos creído que en periodo revolucionario quedaría liquidado de una manera automática. Confesamos nuestra equivocación.

Por lo menos en Gerona, a tenor de las circunstancias que se van sucediendo, el problema del paro forzoso continúa; antes al contrario, se va agravando de una forma alarmante.

¿Causas? Muchas y complejas.

No nos explicamos que habiendo centenares de jóvenes que han dejado las herramientas de trabajo para encasillarse en los Comités o bien en las Milicias, aún puedan haber parados en un porcentaje superior al que había anteriormente al movimiento.

Digamos de camino que los Comités, los Sindicatos y el Ejecutivo se han interesado y puesto sobre el tapete este asunto, sin resultado alguno.

Por otra parte el paro forzoso nos lleva como consecuencia una secuela de inconvenientes dignos de tener en cuenta.

No es una solución el establecimiento de comedores. Además del enorme gasto que supone el mantenimiento de varios centenares de personas, esto se presta a multitud de abusos.

De acuerdo de que la revolución dé de comer a los desvalidos, a los viejos, a los niños desamparados; es más, debe asegurarse las subsistencias y todo cuanto sea preciso para que vivan de una manera honesta y digna.

Pero dar de comer a todo bicho viviente, será todo lo humano que se quiera, pero no es una solución que convenga en los momentos presentes.

Entiéndase bien. Figuraos un almacén enorme de subsistencias; saquemos del mismo diariamente más de lo que pongamos y más tarde o más temprano, vendrá irremisiblemente la ruina.

Cuando todo está por hacer; cuando los campos están semiabandonados y los talleres y las fábricas no trabajan con la intensidad que debieran; cuando estamos sin Plaza de Abastos en Gerona, con poca urbanización, con pisos sin higiene, con las obras casi paralizadas e in-

finidad de trabajos, es una insensatez permanecer inactivos y no buscar una solución adecuada al problema.

Hacen falta iniciativas. Es preciso preocuparse en este sentido. Pónganse en juego todos los resortes. Que los trabajadores produzcan con entusiasmo y que todos pongamos de nuestra arte para salvar el escollo. Que se especialice, si es preciso, el trabajo antes que permanecer en la inercia, para mantener la economía de nuestra Ciudad.

Si no lo hacemos así; si no ponemos interés en este sentido se nos presentarán días duros y de miseria.

Aún estamos a tiempo. El problema del paro forzoso, en estos tiempos de lucha cruel y desesperada por la conquista de la libertad y de la justicia, será la plantilla de muerte que acabará con todos nosotros.

El Comité Ejecutivo debe preocuparse y tomarlo como problema ombre, estudiándolo con cariño y detenimiento.

M. SESÉ

NO ES VERITAT QUE A LA MEDITERRANEA HI HAGI VAIXELLS ENEMIGS I MINES SUBMARINES.

A la Generalitat ha estat facilitada la nota següent:

«El Govern de la Generalitat, coneixedor de les falsedats que els eterns enemics del poble es dediquen a propalar per l'estranger, declara que tota la mar Mediterrània —des del cap de Creus fins a l'Estret de Gibraltar— es troba completament lliure de vaixells enemics i que en cap indret no existeixen mines submarines que puguin posar en perill les embarcacions mercants.

No obstant l'evidència d'aquesta seguretat, sembla que algunes companyies navilieres han donat ordres als seus vaixells en el sentit que s'abstinguin de tocar els nostres ports i que alguna companyia d'assegurances ha augmentat la prima, per la qual cosa es avinent que aquestes prevencions estan mancades de tot fonament i, per tant, cal que tots els vaixells que en la ruta respectiva tenien per norma fer escala als nostres ports continuïn fentho com fins ara, servei que, d'altra banda, serà apreciat i tiugut molt en compte pel Govern de la Generalitat i per tot el poble de Catalunya.»

PASSEGEN AVIONS VELLS PELS CARRERS DE SEVILLA I DIUEN QUE SON APARELLS DE LES FORCES LLEIALS DERROTATS

Málaga.—Ha arribat a aquesta capital el «banderillero» Duarte, pertanyent a la «quadrilla» de Manuel Bienvenida.

Ha declarat que el dia 19 de juliol es trobava a Algeciras, on havia de torajar. Afegeix que va poder traslladar-se a Sevilla on diu que els feixistes mantenen el terror entre els obrers de la ciutat. A Sevilla, els aparells vells que hi ha a Tablada els passen pels carrers i un pregoner va dient abans, que aquests aparells han estat derribats per l'exèrcit nacional i que ja els en queden pocs. Així enganyen una part de la població sevillana.

La massa general està recollida als seus barris, i espera amb an-

sietat l'arribada de les forces lli bertàries.

Duarte, que diu ésser conegut com esquerrà, no va poder seguir a Sevilla i tornà a Algeciras, en el veïnat de la qual s'advertia el terror produït pels disparats del «Jaume I».

El «banderillero» Duarte està convençut de la prompta derrota dels rebels, la moral dels quals és molt baixa.

EN TRES DIES S'HA RECOLLIT MES DE CINQUANTA MILIONS DE PESSETES

Per uns agents de la brigada social fou efectuat ahir un escorcoll en una caixa del Crèdit Lionés, propietat de Delfina Bonet, i foren incutats valors, joies i efectes per un valor aproximat de cinc milions de pessetes.

També s'efectuà un escorcoll al domicili d'Enriqueta Gayon, vídua d'Armis, i foren incautats objectes religiosos, objectes de plata de gran valor i documents de la «Derecha de Catalunya».

En tres dies passa de cinquanta milions de pessetes el valor de tot el que ha estat recollit per la policia. De tot se n'ha fet lliurament a la Generalitat.

EL VAIXELL PIRATA «ESPAÑA N.º 5» DESTRUIT PER L'AVIACIO LLEIAL DE MALAGA

També ha estat bombardejat Granada, Còrdova i Càdiz, annihilant una columna enemiga i dos avions rebels

Málaga.—L'aviació de la base de Málaga ha bombardejat avui, intensament, els reductes insurreccionals de Centa i ha destruït el vaixell «Espanya núm. 5», carregat de municions que esperava ocasió propícia per a traslladar-se a Algeciras. Les destroces causades a les posicions enemigues han estat enormes. Els aparells lleials han bombardejat també Granada, Còrdova i Càdiz.

Quan volaven cap a Sevilla, han trobat una columna facciosa composta de seixanta camions, els ocupants dels quals volien enganyar els aviadors, canviant de di-

Mossèn Joan Fuster i l'impressió, sensació o moviment de la carn de femella.

Aquell capellà de Girona, conegut en el món galant de les beates pel suggestiu nom de «Don Jaime el Conquistador», tenia certament ben meregut aquest títol. La seva galanteria i el seu «savoir-faire» amb les «Hijas de Maria», a més de moltes administracions de cabals de les seves «filles espirituals» que li proporcionaven per raó de drets d'administració la quantitat de 13.820,55 pessetes anyals, havia trobat el sistema de fer una fortuna ràpida, segurament venent peces de regadiu en el cel, doncs, segons el «Memorandum» de la seva vida, escrita per ell mateix, començava la seva carrera sacerdotal fent de capellà de la Presó de Girona en l'any 1910, cobrant 750 pessetes anyals, i, en l'any en curs, ja tenia valors dipositats en els bancs per import de 112.250 pessetes. Ningú negarà la seva «llestesa».

Però, si llest era pel «calé», no ho era menys per les dones. Tenia patent de boca-fi per aquestes succulentes viandes. Amb la documentació que ha estat trobada en el seu domicili, es posa de relleu amb quina mà de mestre treballava els assumptes de la grimègia femenina. Era terrible aquest Mossèn Joan Fuster i Cuyàs, capellà beneficiat de l'església del Carme d'aquesta ciutat... Vegeu-ne una mostra:

Al poble de Bellocaire d'Urgell (provincia de Lleida), havia una Mestra Nacional que el Mossèn Joan Fuster dirigia espiritualment. Ja gairebé la tenia convençuda per a que ingressés en un Convent de Monges. La noia es resistia, allegant que amb la seva professió podia ajudar als seus pares i germans, compensant-los dels sacrificis que per ella havien fet, i diguent que, ademés, no estava plenament convençuda de la seva professió.

Mossèn Joan Fuster, li va escriure una carta, per a orientar-la espiritualment, en la qual, per la manera de contestar de la noia, podran els nostres lectors fer-se càrrec de les preguntes sicilíptiques que «Don Jaime el Conquistador» li dirigia. Diu així la contesta de la Mestra Nacional de Bellocaire d'Urgell, anomenada Josepa Mató:

«Josepa Mató - Mestra Nacional - Bellocaire d'Urgell, 17 de Novembre del 1929 - Apreciat pare en Crist: No puc dir-li, perquè jo mateixa ho ignoro, si he sentit mai l'impressió o millor dit la sensació o moviment de la carn de què em parla en la seva última; probablement no, ja que d'altra manera em sembla que me n'hauria donat compte. El no comprendre massa el que em diu també sembla demostrar-m'ho. Ja ven, fins aquesta lluita, aquest petit sofriment, ha sigut apartat del meu ca-

mi. Decididament he sigut una noia mimada per l'Anyell Inmaculat, el qual vol dir que la meua responsabilitat, davant, d'Ell ha d'ésser major que la de les 999 que del miler queden, però malgrat tots els mimos i totes les facilitats que s'em donen jo soc sempre allà mrtexi.»

«He d'ésser monja o no?, pregunto ara jo a V.? He de fluctuar indefinidament entre les dues idees que la pregunta inclou o m'he de decidir per una d'elles? Ja no soc aquella normalista que un jorn conegué; probablement no em reconeixeria si em veia; he canviat molt; han passat ja molts anys i crec que comença a ésser hora de decidir-me per una cosa o altra.»

«Tinc complerta confiança amb vostè; he fet vot d'obediència i encara que no l'hagués fet disposada estic a seguir el camí que vostè m'indiqui.»

«Res més per avui. Pregui i recordi en les seves oracions a sa filla en Crist. — Pepita de Jesús.»

Pobra noia. Poc sabia el que es feia fent vot d'obediència al Mossèn Joan Fuster. Si abans es sentia mimada per l'Anyell Inmaculat, prompte es degué sentir ferida per les urpes del llop luxuriós.

Mn. X

COOPERATIVA GRAFICA

Avinguda Alvarez de Castro, 7

COOPERATISTES!!

COMERCIANTS

INDUSTRIALS

Encarreguen els vostres treballs de propaganda comercial i impresos a la

COOPERATIVA GRAFICA

de l'Avinguda Alvarez de Castro, 7

dirigida i controlada solament per elements treballadors i companys vostres.

Us serviran amb gran economia de preu.